

4 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 437/90 & 562/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Καθήκον ειδικής αιτιολογίας υπέχει το διορίζον σώμα μόνο στις περιπτώσεις που επιλέγεται υποψήφιος που δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν, αντί υποψηφίου που το κατέχει.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Τμηματικές Επιτροπές — Διαφορετική η λειτουργία της Τμηματικής Επιτροπής από τις συστάσεις του Προϊσταμένου — Δεν αποκλείεται η συμμετοχή του Προϊσταμένου που προβαίνει στις συστάσεις ως Προέδρου στην Τμηματική Επιτροπή.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία τους ανάγεται στην διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου — Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο επί μη εύλογα επιτρεπτής ερμηνείας.

15

Οι αιτητές προσέβαλαν με τις συναφείς προσφυγές τους την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή, 1ης Τάξης στο Τμήμα Γεωργίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

20

1. Εφόσον οι υποψήφιοι που επιλέχθηκαν για προαγωγή είχαν και αυτοί το πρόσθετο προσόν, δεν είχε καθήκον η Ε.Δ.Υ. να αιτιολογήσει γιατί δεν επέλεξε τον (πρώτο) αιτητή. Τέτοιο καθήκον υπέχει το διορίζον σώμα μόνο στις περιπτώσεις

25

που επιλέγεται υποψήφιος που δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας, αντί υποψηφίου που το κατέχει.

- 5 Σύγκριση του πρώτου αιτητή με τα ενδιαφερόμενα μέρη αποκαλύπτει ότι όλοι έχουν περίπου τα ίδια προσόντα, κατέχουν και το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας ως επίσης και εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις. Το
- 10 προβάδισμα όμως δίδεται στα ενδιαφερόμενα μέρη λόγω της αρχαιότητάς τους έναντι του αιτητή και της σύστασής τους για προαγωγή από τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας.
- Σύμφωνα με τα πιο πάνω ο αιτητής αυτός δεν απέδειξε
- 15 οποιαδήποτε υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.
2. Διαφορετική σημασία ενέχει η λειτουργία της Τμηματικής Επιτροπής, που σκοπό έχει την επιλογή συγκεκριμένου αριθμού καταλλήλων υποψηφίων, από τις συστάσεις του
- 20 Προϊσταμένου του Τμήματος στη Τμηματική ως Προέδρου, ενώ ταυτόχρονα ενεργεί υπό την ιδιότητά του ως Προϊσταμένου και δίδει τις συστάσεις του (Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στις αποφάσεις, *Elia v. Republic, Papaioannou v. Republic*). Επιπλέον, στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχει καμιά ουσιαστική διαφοροποίηση από την έκθεση της Τμηματικής, εφόσον τα ενδιαφερόμενα μέρη ήσαν μεταξύ των υποψηφίων που η ίδια η Τμηματική ζήτησε να ληφθούν υπόψη από την Ε.Δ.Υ.
- 25
3. Ο ισχυρισμός περί υπεροχής, όσον αφορά την αξία του δεύτερου αιτητή μέσω των εμπιστευτικών εκθέσεων, δεν στοιχειοθετείται από τα αντικειμενικά στοιχεία.
- 30
4. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή τους. Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή.
- 35
5. Οι καθ' ων η αίτηση στην προκείμενη περίπτωση έκριναν ότι τόσο ο δεύτερος αιτητής, όσον και τα ενδιαφερόμενα μέρη, κατείχαν το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης. Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν πιστοποιητικά τα οποία η Ε.Δ.Υ. θεώρησε ότι συνιστούσαν πρόσθετο προσόν.
- 40
- Σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του
- 45

Δικαστηρίου, η διαπίστωση αυτή κρίνεται εύλογα επιτρεπτή.

Σύγκριση των αντικειμενικών στοιχείων των μερών αποκαλύπτει ότι ο αιτητής αυτός απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή.

5

Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Republic v. Petrides (1984) 3 C.L.R. 378·

Elia v. Republic (1985) 3 C.L.R. 38·

15

Paraioannou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1444·

Parapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61·

20

Frangoullides and Another v. P.S.C. (1985) 3 A.A.Δ. 1680·

Republic v. Xinari and Others (1985) 3 A.A.Δ. 1922·

Χατζηνέστορος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Β) Α.Α.Δ. 870.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή που προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 13.3.90 για προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή, 1ης Τάξης, στο Τμήμα Γεωργίας αντί των αιτητών.

30

Μαρ. Κυπριανού, για τον αιτητή στην 437/90.

35

Ν. Γιαπανάς, για τον αιτητή, στην 562/90.

Μ. Ραφτόπουλο, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

40

Α.Σ. Αγγελίδης, για το Ε/Μ Σ. Αστανιώτη.

Κ. Χρυσοστομίδης, για το Ε/Μ Φρ. Ευσταθίου.

Cur. adv. vult. 45

- ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Επίδικο θέμα και στις δύο προσφυγές είναι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) ημερ. 13.3.90 για προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 1. 5 Σ. Αστανιώτη και 2. Φρ. Ευσταθίου στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή, 1ης Τάξης, στο Τμήμα Γεωργίας, θέση προαγωγής.

- 10 Η αρμόδια Τμηματική Επιτροπή, η οποία συστάθηκε για την εξέταση του θέματος πλήρωσης των θέσεων, ετοίμασε έκθεση προς την Ε.Δ.Υ. με την οποία σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ υποψηφίους, αλλά δεν σύστησε ούτε τους αιτητές στις προσφυγές, ούτε τα ενδιαφερόμενα μέρη. Σημείωσε όμως ότι μεταξύ άλλων 15 υποψηφίων και τα ενδιαφερόμενα μέρη ήσαν σχεδόν εξίσου καλοί με εκείνους που συστήθηκαν και παρακάλεσε όπως κατά την τελική κρίση της Ε.Δ.Υ. ληφθούν και αυτοί υπόψη.

- 20 Η Ε.Δ.Υ., στη συνεδρίασή της ημερ. 25.1.90, αποφάσισε να ληφθούν υπόψη κατά την τελική κρίση, επιπρόσθετα από τους συστηθέντες από την Τμηματική Επιτροπή, και δώδεκα άλλοι υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους ο αιτητής Βακανάς και τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη.

- 25 Τις απόψεις του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας, σύμφωνα με τις οποίες σύστησε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη, άκουσε η Ε.Δ.Υ. στις 13.3.90. Στη συνέχεια, η Ε.Δ.Υ. εξέτασε τα στοιχεία από τους 30 Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, έλαβε υπόψη την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή και κατέληξε στην επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ως τους καταλληλότερους για προαγωγή.

- 35 Η προσφυγή 437/90 εδράζεται στη θέση ότι ενώ ο αιτητής Αδαμίδης κατέχει το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας, οι καθ' ων η αίτηση δεν έδωσαν καμιά ειδική αιτιολογία για τη μη επιλογή του.

- 40 Η σημείωση (4) του Σχεδίου Υπηρεσίας καθιστά οποιοδήποτε δίπλωμα ή πιστοποιητικό αναγνωρισμένου Κολλεγίου στη Γεωπονία ή σε θέμα σχετικό με τις

δραστηριότητες του Τμήματος Γεωργίας, πρόσθετο προσόν. Το πρόσθετο αυτό προσόν κατείχαν, σύμφωνα με τις εκθέσεις της Τμηματικής Επιτροπής και της Ε.Δ.Υ., όχι μόνο ο αιτητής Αδαμίδης αλλά και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Εφόσον οι υποψήφιοι που επιλέχθηκαν για προαγωγή είχαν και αυτοί το πρόσθετο προσόν, δεν είχε καθήκον η Ε.Δ.Υ. να αιτιολογήσει γιατί δεν επέλεξε τον αιτητή. Τέτοιο καθήκον υπέχει το διορίζον σώμα μόνο στις περιπτώσεις που επιλέγεται υποψήφιος που δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας αντί υποψηφίου που τ'ο κατέχει. (Βλ. *Republic v. Petrides* (1984) 3 C.L.R. 378). Συνεπώς, ο πιο πάνω ισχυρισμός κρίνεται ως αβάσιμος και απορρίπτεται.

Σύγκριση του αιτητή Αδαμίδα με τα ενδιαφερόμενα μέρη αποκαλύπτει ότι όλοι έχουν περίπου τα ίδια προσόντα, κατέχουν και το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας ως επίσης και εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις. Το προβάδισμα όμως δίδεται στα ενδιαφερόμενα μέρη λόγω της αρχαιότητας τους έναντι του αιτητή και της σύστασής τους για προαγωγή από τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω καταλήγω ότι ο αιτητής Αδαμίδης δεν απέδειξε οποιαδήποτε υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Σαν αποτέλεσμα, η προσφυγή 437/90 απορρίπτεται.

Πρώτος ισχυρισμός του αιτητή Βακανά στην Προσφυγή Αρ. 562/90 είναι ότι λανθασμένα η Τμηματική Επιτροπή δεν τον συμπεριέλαβε στον κατάλογο των συστηθέντων για προαγωγή. Ο ισχυρισμός αυτός είναι χωρίς ουσιαστική σημασία εφόσον, όπως φαίνεται από τα πρακτικά, η Ε.Δ.Υ. τον συμπεριέλαβε μεταξύ των υποψηφίων για τη θέση. Επιπλέον, δε με βρίσκει σύμφωνο η επιχειρηματολογία ότι η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής δεν είναι αιτιολογημένη. Η έκθεση αποκαλύπτει τη δέουσα αιτιολογία της, αλλά εν πάση περιπτώσει επαναλαμβάνω ότι αυτή δεν επηρέασε την τελική κρίση της Ε.Δ.Υ. εφόσον τόσο ο αιτητής, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, λήφθηκαν υπόψη για προαγωγή.

Περαιτέρω, ο δικηγόρος του αιτητή προβάλλει ότι ο

Αναπληρωτής Διευθυντής συστήνοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη, διαφοροποίησε την αρχική έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, της οποίας ήτο Πρόεδρος, στην οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν συμπεριλαμβάνοντο στον
5 κατάλογο των συστηθέντων για προαγωγή.

Η πιο πάνω θέση κρίνεται εσφαλμένη. Διαφορετική σημασία ενέχει η λειτουργία της Τμηματικής Επιτροπής, που σκοπό έχει την επιλογή συγκεκριμένου αριθμού
10 καταλλήλων υποψηφίων, από τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος. Δεν αποκλείεται η συμμετοχή του Προϊσταμένου Τμήματος στη Τμηματική ως Πρόεδρου, ενώ ταυτόχρονα ενεργεί υπό την ιδιότητά του ως Προϊστάμενος και δίδει τις συστάσεις του.
15 (Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στις αποφάσεις, *Elia v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 38, *Papaioannou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1444). Επιπλέον, στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχει καμιά ουσιαστική διαφοροποίηση από την έκθεση της Τμηματικής, εφόσον τα ενδιαφερόμενα μέρη
20 ήσαν μεταξύ των υποψηφίων που η ίδια η Τμηματική ζήτησε να ληφθούν υπόψη από την Ε.Δ.Υ. Συνεπώς, και αυτός ο ισχυρισμός καταρρίπτεται.

Επιπρόσθετα, ο αιτητής Βακανάς υποστηρίζει ότι
25 υπερτερεί των ενδιαφερομένων μερών σε ό,τι αφορά την αξία όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις.

Η Ε.Δ.Υ., όπως φαίνεται από τα πρακτικά, έλαβε υπόψη το σύνολο των εμπιστευτικών εκθέσεων με
30 ιδιαίτερη βαρύτητα στα τελευταία έτη 1988, 1989 (για τα έτη 1986, 1987 δεν υποβλήθηκαν εκθέσεις). Από αυτές, αποκαλύπτεται ότι τόσο ο αιτητής, όσον και τα ενδιαφερόμενα μέρη, βαθμολογήθηκαν ως εξαιρετοι. Αν δε ληφθεί υπόψη και το έτος 1985, ο αιτητής έχει βαθμολογία
35 Λίαν Καλός ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν αξιολογηθεί ως εξαιρετοι. Ο πιο πάνω ισχυρισμός περί υπεροχής, όσον αφορά την αξία του αιτητή μέσω των εμπιστευτικών εκθέσεων, δεν στοιχειοθετείται από τα αντικειμενικά στοιχεία.
40

Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου που είναι επιφορτισμένο με την

εφαρμογή τους. Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή. (Βλ. μεταξύ άλλων *Papapetrou v. Republic*, 2 R.S.C.C. 61, *Frangoullides and Another v. P.S.C.* (1985) 3 A.A.Δ. 1680, *Republic v. Xinari and Others* (1985) 3 A.A.Δ. 1922, *Χατζηνέστορος κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Προσφυγή Αρ. 40/88 κ.α., η απόφαση δόθηκε 12.4.89). 5

Οι καθ' ων η αίτηση στην προκείμενη περίπτωση έκριναν ότι τόσο ο αιτητής Βακανάς, όσο και τα 10 ενδιαφερόμενα μέρη, κατείχαν το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης. Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν πιστοποιητικά τα οποία η Ε.Δ.Υ. θεώρησε ότι συνιστούσαν πρόσθετο προσόν. Σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, η διαπίστωση 15 αυτή κρίνεται εύλογα επιτρεπτή.

Σύγκριση των αντικειμενικών στοιχείων των μερών αποκαλύπτει ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη 20 υπεροχή. Τόσον ο αιτητής, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, έχουν περίπου τα ίδια προσόντα, υπερτερούν όμως τα ενδιαφερόμενα μέρη στην αρχαιότητα και στον παράγοντα αξία εφόσον έχουν τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος. Με βάση τα πιο 25 πάνω κρίνω ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις. Η προσφυγή 562/90 απορρίπτεται.

Και οι δύο προσφυγές απορρίπτονται.

30

Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.